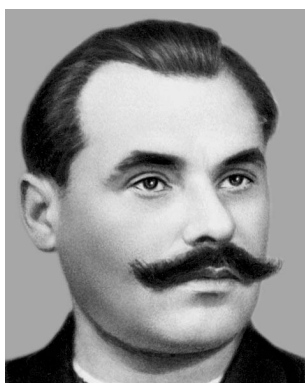

Г. Д. Зленко

Бандуренко Євген Федорович

БАНДУРЕНКО Євген Федорович (справж. – Бондаренко; 23. 01. 1919, Київ – 16. 03. 1972, Одеса) – поет. Член СПУ (1946). Учасник 2-ї світової війни. 1937–41 навч. у Київ. університеті. 1946–54 очолював Одес. філію СПУ, редагував альманах «Літературна Одеса». Друкуватися почав від 1940. Поезії Б. властиві елегійність і медитативність, поєднання публіцистич. гостроти з народнопісенним ліризмом, доброзичливого гумору з сарказмом.

Основні твори

Мечі і струни. О., 1945; Дружба. О., 1948; Щасливого плавання. О., 1951; Розливсь Дніпро. О., 1952; Південна сторона. К., 1953; На чисту воду. О., 1955; За хвіст та на сонце. К., 1955; Будьмо знайомі. О., 1957; Веселка. К., 1957; Одним миром мазані. К., 1959; Кому смішки, а кому на горішки. О., 1961; Взяв би я бандуру. К., 1962; Гомін моря. О., 1963; Сміхом колючим. К., 1963; Чесне гумористичне. О., 1966; Поезії. К., 1967; Струни і стріли. К., 1969; Весела осінь. О., 1971; Бальзам і сіль. О., 1972; Вибране. К., 1977; Дітям на гостинець. К., 1978.

Рекомендована література

1. Крижанівський С. Зростання поета // Зміна. 1953. № 3;
2. Масенко Т. Про вірші Євгена Бандуренка // Дніпро. 1953. № 11;
3. Левченко М. Шлях поета // Жовтень. 1959. № 3.

Бібліографічний опис:

Бандуренко Євген Федорович / Г. Д. Зленко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40267>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).